

Nr 1396

Av herr **Johansson** i Norrköping **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 118, med förslag till lag om allmänna vatten- och avloppsanläggningar, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 1189 i Första kammaren)

I 1964 års va-utrednings betänkande (SOU 1967: 65) som legat till grund för Kungl. Maj:ts proposition 1970: 118 med förslag till ny va-lag, hade utredningen (s. 82) uttalat att frågan om engångsavgifter för ny bebyggelse på förut bebyggd mark främst borde bedömas från praktiska synpunkter och på basis av huvudregeln att avgiftsskyldigheten skall fördelas mellan brukarna efter skälig och rättvis grund. I princip borde äldre bebyggelses anslutningsrätt vara helt avskriven om bebyggelsen rivs efter minst 50 år. Utredningen påpekade vilken ringa ekonomisk betydelse en sådan regel innefattade jämfört med att anslutningsrätten ansågs vara av allframfids-karaktär.

I propositionen har departementschefen (s. 107) uttalat att han inte kan ansluta sig till denna utredningens ståndpunkt. Då den nya lagen bereder möjligheter att ta ut avgifter för obebyggda fastigheter inom planområden finner han det oegentligt att knyta engångsavgiftens räckvidd till bebyggelsen på fastigheten. Han anser därför att frågan om engångsavgift för ny bebyggelse på förut bebyggd mark enligt hans mening bör "bedömas från fall till fall med ledning av den allmänna regeln om skälig och rättvis fördelning".

Under de 15 år som den nuvarande va-lagen varit i kraft har en viss praxis i nu avsedda ärenden utbildats. Den är visserligen icke helt enhetlig men torde i flertalet fall vara grundad på den bestämmelse härutinnan som innefattas i normalförslag till vatten- och avloppstaxor Svenska vatten- och avloppsverksföreningens publikation VAV P 12 (§ 2 mom. 4).

Vi förutser att departementschefens uttalande att här berörda frågor skall bedömas från fall till fall utan angivande av några närmare riktlinjer för bedömningen kommer att vålla osäkerhet och ett stort antal tvistemål innan rättstillämpningen hinner ge besked om hur lagen skall tillämpas i aktuella avseenden. Vi finner det därför önskvärt att det lämnas viss anvisning om hur lagen i detta avseende skall tolkas. Vi vill erinra om att kommunen icke har något fiskaliskt intresse av att få in största möjliga belopp i form av engångsavgifter. Huvudmannen är ju alltid berättigad

att helt täcka kostnaderna för va-anläggningen genom avgifter från brukarna. Vad som icke uttages i form av engångsavgifter för ny bebyggelse på förut bebyggd mark får alltså i stället uttagas i form av engångsavgifter för ny exploatering eller i form av brukningsavgifter. Frågan bör därför, som va-utredningen anfört, främst bedömas från praktiska och rättvisesynpunkter. Vi har från rättvisesynpunkt svårt att inse varför icke ny bebyggelse på förut bebyggd mark bör bidra till va-kostnaderna i samma mån som bebyggelse inom nya exploateringsområden.

Den omständigheten att kommun enligt den föreslagna nya va-lagen i viss utsträckning skall få ta avgifter även av obebyggd tomtmark inom planområden, anser vi icke utgöra tillräckligt skäl att helt avvisa va-utredningens förslag.

Vi hemställer,

att riksdagen vid behandling av proposition 1970: 118 måtte uttala

dels att den praxis i nu aktuella avseenden som utbildats under de 15 år den nuvarande va-lagen varit i kraft bör få vara vägledande,

dels att oreducerad ny engångsavgift alltid bör få uttagas av ny byggnad på förut bebyggd mark i de fall då förutvarande bebyggelse blivit ansluten till va-nätet utan erläggande av någon anslutnings- eller motsvarande avgift eller mot endast obetydlig sådan,

dels ock att för ny bebyggelse inom område, för vilket mer eller mindre genomgripande stadsplaneändringar genomförts, som regel bör erläggas nya engångsavgifter enligt gällande taxa.

Stockholm den 22 april 1970

Rune Johansson (s)
i Norrköping

Bror E. Nyström (s)

Erik Tobé (fp)

Eric Svenning (s)

Alf Wennerfors (m)